

תת"ע 6599/04/15 - מדינת ישראל נגד אל סאנע סאלח אל סאנע סאלח

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 6599-04-15 מדינת ישראל נ' אל סאנע סאלח
תיק חיצוני: 30110446504

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אל סאנע סאלח אל סאנע סאלח

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם.

על ענייננו חלה הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],

כדי שיבוטל פסק דין הנובע ממשפט אליו לא התייצב נאשם שזומן כדין יהיה על המבקש להראות טעם ממשי אשר מנע ממנו את היכולת להתייצב או להגיש בקשת דחייה מנומקת מבעוד מועד.

לחליפין עליו להראות כי נגרם לו עיוות דין כתוצאה מהחלטת בית המשפט, ולא די בטענה כללית לפיה המבקש אינו מודה בעבירה שיוחסה לו (ראה בעניין זה את החלטת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע בעפ"ת 1460-01-12 המדברת בעד עצמה).

בנוסף, הפנייה לבית המשפט חייבת להיות תוך פרק זמן סביר מהיום בו התנהל ההליך אותו מבקש הפונה לבטל, שכן שיהיו בלתי סביר בפנייה לבית המשפט, יגרוור על פי רוב את דחיית הבקשה ולו מטעם זה.

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע דן בסוגיית השיהוי בעפ"ת 30253-04-19 עת סבר כי שיהוי בהגשת בקשה לביטול פסק דין מצדיק את דחיית הבקשה על הסף (ובאותה הפרשה המדובר היה בשיהוי של 3 שנים בהגשת הבקשה לביטול פסה"ד).

במקרה שבפני פנה ב"כ המבקש לבית המשפט כמעט ארבע שנים (!) לאחר שניתן גזר הדין בהעדר המבקש.

המדובר בעבירה מסוג ברירת משפט לגביה ביקש המבקש להישפט, ולאחר שלטענתו לא קיבל זימון למשפט, זנח את

הנושא, לא ברר בבית המשפט האם קיים הליך בעניינו, לא ברר האם ניתן פסק דין בעניינו, ורק כעבור כ-4 שנים (ככל הנראה בשל הופעת ניקוד הנובע מהעבירה) הוגשה בקשה זו.

המדובר בשיהוי והתנהלות בלתי סבירה של המבקש.

בנוסף, לא הראה המבקש בכל דרך כי נגרם לו עיוות דין מעצם הרשעתו או מרף ענישתו המסתכמת בקנס.

לא מצאתי הצדקה לפתוח הליך זה לדיון מחדש ביחס לעבירה שבוצעה לפני כארבע שנים כאשר המבקש לא פעל בכל דרך לברור גורל בקשתו להשפט.

אני מחליט לדחות את הבקשה.

להודיע לצדדים תוכן ההחלטה.

ניתן בלשכתי בהעדר הצדדים.

ניתנה היום, כ"א אדר א' תשע"ט, 26 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.